

OBSERVATORI 9

Demostració de confiança

Per desconeixença cap a la seva persona i els seus mètodes de treball, per la inexperiència professional en el futbol europeu i pels temors que la seva arribada capgirés com un mitjà l'estil de joc del Barça, el fitxatge de Tata Martino va despertar més d'un recel en l'entorn blaugrana. També que hagués estat una imposició de Messi, extrem desmentit per les tres parts implicades de manera rotunda o bé que fos un tècnic dòcil a les exigències dels jugadors o de la directiva. Els que el coneixien més, però, asseguraven que es tractava d'un entrenador amb intel·ligència i dotat d'una personalitat ben definida, que si bé seria capaç d'adaptar-se a la manera de fer del Barça, intentaria aportar el seu segell personal a un equip molt particular. Vaja, que d'entrenador de perfil baix res de res.

Des de la llotja del Camp Nou i des de la direcció esportiva se li té total confiança. Si això no fos així no s'explicaria el canvi tan rotund de posició pel que fa a la incorporació d'un central per a aquest estiu. "En la reunió que vam mantenir el mes de novembre ja vam decidir que volíem que vingués un central, una idea que vam refermar en les següents trobades que vam mantenir." Aquestes són les paraules pronunciades per Tito Vilanova el 16 de juliol en la seva primera roda de premsa. I ho remataria de forma encara més contundent. "Segur, fitxarem un cen-

Rosell, Martino i Zubizarreta ■ ANDREU PUIG

tral." En aquella mateixa compareixença, Andoni Zubizarreta tampoc tenia cap inconvenient a admetre que reforçar la posició de central era un objectiu prioritari, però reclamava calma per-

què el mercat no es tanca fins al 31 d'agost. Posteriorment, Sandro Rosell també assenyalava en el congrés de Penyes que encara faltava un fitxatge i el vicepresident econòmic, Javier Faus, recalcava que per diners no caldria patir per portar el defensa desitjat, un cop descartat Thiago Silva, aquest sí, inabastable.

L'escenari, però, ha canviat radicalment per la irrupció de Tata Martino, que tindrà l'última paraula en aquest afer. Fa uns mesos totes les persones amb responsabilitats esportives al FC Barcelona consideraven molt necessari, per no dir imprescindible, el fitxatge d'un defensa central a causa dels problemes que hi ha hagut en aquesta posició en els últims anys, sobretot per les lesions. Desconeixem si el director esportiu i la directiva segueixen pensant el mateix, però el que és evident és que el cos tècnic actual no ho té gens clar. El temps donarà o traurà raons, però el que sí que cal ressaltar és el que es desprèn d'aquest canvi tan profund de posició. I és que els responsables de l'entitat creuen i confien molt en el criteri del nou entrenador, que amb pocs dies de treball ja ha estat capaç de redefinir una planificació esportiva ideada i aprovada mesos enrere. És bo que la paraula del tècnic sigui clau en les decisions que afecten l'equip que dirigeix, però en un tema en què hi havia tant consens potser és un risc massa elevat.

Han de creure molt en Tata Martino per haver canviat de posició tan clarament pel que fa al central

Sergi de Juan. PERIODISTA

A FAVOR I EN CONTRA

Es pot ser optimista amb els equips catalans de segona A?

S**D'**acord que la pretemporada no ha deixat sensacions gaire bones en els tres equips catalans de 2a divisió, però aquest moment del curs és només l'inici, el punt de partida a una competició que s'allargarà durant onze mesos. Intentar fer una predicció de què passarà en una lliga tan igualada com és la categoria de plata és molt complicat. Per agafar-me a l'optimisme recordo dos exemples contraposats: el curs passat poca gent donava un duro pel Girona que dirigia un tècnic debutant com era Rubi. L'equip va mostrar la seva millor versió quan va començar la competició oficial. D'altra banda, el Sabadell feia molt bona pinta a l'inici del curs anterior i els primers resultats el van col·locar a la zona alta de la classificació. L'equip, però, es va desinflar i va acabar fent un curs discret i amb molts contratemps.

Guillem Freixa

ORIOL DURAN

Espero equivocar-me, però aquest any no les tinc totes amb els equips catalans de 2a A. Començant pel Girona, que després de la fuga de jugadors cabdals –Acuña, Benja, Luso, Tébar...– i dels pocs fitxatges que ha fet fins ara, crec que té una plantilla massa justa per encarar aquest curs amb garanties, amb el primer partit aquest mateix divendres. Sobretot falta pólvora, a Girona. Pel que fa al Barça B, crec que es notaran en excés les baixes d'homes com Deulofeu, Rafinha i Sergi Roberto, un handicap que pot passar factura als homes d'Eusebio, sobretot en les primeres jornades. Haurem d'esperar que el talent s'acabi imposant a la falta d'experiència. I finalment, no veig gaire clar el nou projecte del Sabadell, amb els inversors japonesos i una plantilla a la qual també caldria algun retoc més. Tot i això, els desitjo tota la sort del món.

Edu Ciurana

"La final és tot un premi, però no em conformo, vull lluitar"

ÀNGEL MULLERA. Atleta

"El més important en la pretemporada és agafar forces per iniciar bé la lliga"

V. SÁNCHEZ. Jugador Espanyol

"La situació és difícil i complicada, sobretot en l'aspecte esportiu"

S. MALDONADO. Tècnic Joventut